

Roman Taborski

VII konferencja naukowa Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Karola w Pradze : Warszawa, 27-31 V 1974

Biuletyn Polonistyczny 17/53, 47-49

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

VII KONFERENCJA NAUKOWA UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO
I UNIwersYTETU KAROLA W PRADZE

Warszawa. 27 — 31 V 1974

W wyniku umowy o współpracy, podpisanej w 1961 r. przez rektorów Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Karola w Pradze, już od dwunastu lat organizowane są - na przemian w Pradze i Warszawie - konferencje naukowe z udziałem polskich i czeskich polonistów oraz bohemistów.

Pierwsza z nich, poświęcona polsko-czeskim stosunkom politycznym i kulturalnym w XIX i XX wieku, odbyła się w Pradze w r. 1962 - główną rolę odegrali w niej historycy. W drugiej tego typu imprezie (Warszawa 1963) uczestniczyli historycy, geografo-
wie oraz filologowie - tematem obrad były m.in. zagadnienia współczesnej poezji. Problematyka współczesna dominowała również w programie następnego, trzeciego spotkania (Praga 1965).

W kolejnych konferencjach uczestniczyli już tylko filologowie, historycy literatury i językoznawcy. Na czwartej (Warszawa 1970) - prace Sekcji Historycznoliterackiej koncentrowały się wokół problemów historii literatury polskiej i czeskiej - od schyłku XVIII wieku do pierwszej wojny światowej - na szerokim tle porównawczym pozostałych literatur słowiańskich. Głównym tematem obrad Sekcji Historycznoliterackiej piątego spotkania (Praga 1972) - ze względu na program zbliżającego się wówczas VII Międzynarodowego Zjazdu Słowistów w Warszawie - był romantyzm w literaturach słowiańskich oraz jego oddziaływanie na pokolenia następne (obszerne sprawozdanie z tej konferencji, pióra Józefa Magnuszewskiego, ukazało się w "Przeglądzie Humanistycznym" 1973, nr 3).

Ze strony czeskiej w pracach wszystkich powyższych konferencji uczestniczyli zarówno zasłużeni seniorzy praskiej polonistyki: prof. prof. Karel Krejčí i Juliusz Dolanský, jak i przedstawiciele średniej i młodszej generacji.

27 maja 1974 r. rozpoczęła obrady w Warszawie szósta konferencja, w której pracach uczestniczyli poloniści, bohemiści oraz badacze pozostałych języków i literatur słowiańskich. Komitetowi organizacyjnemu przewodniczył prof. dr Józef Magnuszewski, dyrektor Instytutu Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Warszaw-

skiego. Tematem obrad, prowadzonych w dwóch sekcjach: Językoznawczej i Historycznoliterackiej, były problemy współczesnych języków i literatur słowiańskich. Oto wykaz referatów wygłoszonych w Sekcji Historycznoliterackiej:

Referaty czeskie

1. Doc.dr Otakar Bartoš - Z typologii czeskiej i polskiej groteski XX wieku
2. Prof.dr František Buriánek - Stosunek krytyki i twórczości w czeskiej literaturze międzywojennej
3. Doc.dr Milan Hrala - Niektóre problemy prozy radzieckiej lat dwudziestych
4. Doc.dr Jaromira Nejedlá - Historyczne uwarunkowania gatunku literackiego (ballada prozą)
5. Prof.dr Vitězslav Ržounek - Realizm a literatura współczesna

Referaty polskie

1. Dr hab. Teresa Dąbek-Wirgowa - Bułgarscy poeci września a tradycja symbolizmu
2. Doc.dr Andrzej Lam - Problemy periodyzacji literatury Polski Ludowej
3. Dr Jerzy Lenarczyk - Gorki i modernizm rosyjski
4. Prof.dr Józef Magnuszewski - Typologiczno-porównawcze spojrzenie na literaturę polską i czeską okresu międzywojennego (zarys problematyki)
5. Doc.dr Florian Nieuważny - Tradycje Majakowskiego w poezji Wozniesińskiego
6. Prof.dr Artur Sandauer - Proza Brunona Schulza a proza Franza Kafki
7. Dr Jadwiga Ślisz - Z dziennikarskich doświadczeń satyryków radzieckich w latach dwudziestych
8. Doc.dr hab. Roman Taborski - Próba semantyki dramatu polskiego okresu modernizmu i dwudziestolecia międzywojennego

9. Dr Jan Wierzbicki

- Polski i chorwacki „postmodernizm”
(paralele typologiczne)

Doc.dr hab. Roman Taborski